

Japonska še vedno utrjuje postojanke v Mandžuriji

VELIKO OGORČENJE JE NASTALO NA KITAJSKEM KER POŠILJA JAPONSKA VEDNO NOVE ČETE V MANDŽURIJO. — KITAJSKA BO ZOPET BOJKOTIRALA JAPONSKE IZDELKE.

Sanghaj, Kitajska. — Kitajsko ljudstvo je vznemirjeno in ogorčeno radi Japonske, katere ojačuje svoje postojanke v Mandžuriji. Kitajci grozijo z bojkotom japonskemu blagu in izdelkom iz Japonskega, ker jim ni po volji ta vsiljivost od strani Japonske.

Preteklo nedeljo so imeli člani več delavskih organizacij sejo, na kateri se je razpravljalo o bojkotu, ki je edino orožje, ki ga imajo delavci proti takim postopanju. Apelirali so tudi na japonsko ljudstvo, naj vpliva na svojo vlado, kakor se toliko spozablja, da krši narodne pravice Kitajske.

Japonski konzul S. Yada, zanikuje, da bi se japonske čete v Mandžuriji pomnožile. Zatrjuje le, da je poslala Japonska nekaj več vojakov, ki imajo nalogo čuvati nad japonsko lastnino na Kitajskem in nad japonskimi državljanji, kar pa seveda Kitajci kaj malo verjamejo.

Iz Tokio poročajo, da je v Mandžuriji silno napeto in boji se nadaljujejo za kontrolo v Mandžuriji.

Japonski cesar je nevarno obolev in ga napadajo slabosti, zato mu zdravniki priporočajo, naj ostane še dalje v Tokio in naj ne pojde s cesarico v svoje zimsko palačo v Numadzu kakor je nameraval, ker bi se mu lahko stanje poslabšalo.

PLAMENI IZ VODE.

Seattle, Wash. — Indijanci in lovci so že pripovedovali o vodi, ki meče visoko v zrak plamen. Le malo ljudi je pa to prikažen videlo, ker je bilo do tistega pistora jako težko priti. Sedaj je pa narejena cesta in tako si lahko vsako sam preprica na svoje oči koliko je resnice na temu. Poročilo pravi, da je v "zeleni reki," katere voda je slana in se nahaja 36 milj od Seattle toliko plina, da ko se pritakne gorečo žveplenko se prikaže takoj plamen. Pa tudi ne da bi se prišlo v dotiko z gorečo žveplenko, ampak kar samo od sebe se pogosto prigradi, da švigne visoko v zrak plamen. Voda tamkaj večkrat popolnoma izgine in se zopet prikaže. V nekaterih slučajih se tudi tam trese in iz vode se čuje bobnenje ter skale letijo na vse strani, kakor tudi plamen šviga pogosteje, kakor navadno. Nekoč so videli plamen na vodi, ki ni izginil cela dva tedna. Vse to je zagneta in nima jo še pravega pojasnila od kod to vse pride. Kakor omenjeno ta voda je slana, a le malo proč od tukaj se nahaja potok, katerega voda je zelo dobra in užitna.

SMRT POD VLAKOM.

Detroit, Mich. — Kako nevarno je skakati na vlak dokler še vozi nam kaže slučaj, ki se je primeril v Hammond, Ind. Max Moreski iz Detroita je skočil na voz vlaka Belt družbe tako nesrečno, da je prišel med kolesa, ki so ga dobesedno zmečkale.

COOLIDGE ZA SVETOVNI MIR.

House nasprotuje vstopu Zdr. drž. k svetovnemu razsodišču, ker s tem bi se Amerika sklenila z Ligo. — Borah ne odpušča v Evropo.

Washington, D. C. — Predsednik Coolidge se na vse načine prizadeva, kako bi prišel do prave podlage, na kateri bi se moglo zagurati svetu mir. Radi tega bi rad pridobil tukajšne merodajne kroge, da bi ga podpirali v njegovi želji, da bi se tudi Amerika vdeležila nameravane razoroževalne konference v Ženevi.

Coolidge povdarja, da Zdr. države lahko to storijo, ne da bi se pri tem zapletle v ligo narodov ali evropsko politiko.

Poročilo pravi, da se vidijo znaki, ki pomenijo, da se stavljajo Coolidgevemu načrtu za preke. Ena taka zapreka je Col. Edvard M. House, kateri se nahaja v Beli hiši in se zanjima tako za pristop Amerike k svetovnemu razsodišču, kakor tudi za vdeležbo Zdr. drž. pri razoroževalni konferenci. House ima nalogo pobijati idejo, da bi Amerika pristopila razsodišču, kajti opozicija je na stališču, da bi Zdr. drž. avtomatično pripadale tudi Ligi, čim pristopijo k svetovnemu razsodišču.

Tudi senator Borah, ki je načelnik odbora za zunanje odnose nasprotuje Coolidgevi ideji, zato pa je hotel predsednik poslati Boraha v Evropo že prihodnjega spomladi, kjer bi se na svoje oči prepričal o stališču onkraj morja, da bi mu bilo potem lažje razsojevati o zadevah v katerih mora biti poučen kot načelnik. Mr. Borah je pa odklonil in noče iti v Evropo.

MORSKI VOLKOVI POŽRLI 16 MORNARJEV.

New York. — Semkaj so prišli mornarji, ki so pripovedovali zgodbo, kako nesrečno smrt je našlo 16 mornarjev brazilskega tovornega parnika Mogy, kateri se je potopil 22. novembra. Pripovedujejo, da je tanker Cerro Agul zapazil v bližini Cape St. Thome štiri mornarje, ki so se obupno držali kosa ostankov ladje. Ko je kapitan poslal nesrečnemu parniku izginil pod vodo, zagrabil ga je morski volk. Ostale tri se rešili in pronašli, da je v tistem vodovju vse polno teh rib, ki so nevarne ljudem. Posadka ponesrečenega parnika je štela 19 moških, od katerih so jih 16 pojedli morski volkovi.

KOLERA NA FILIPINAH.

Manila. — Od tukaj poročajo, da je v južnih filipinskih otokih kolera, ki se je razširila daleč na okoli. Podrobnosti še niso znane.

LITVINSKI VJETNIKI SE VRAČAJO IZ POLJSKE.

Slika nam predstavlja pr izor iz obmejne vasice Varena, kjer so Litvinci pozdravili svoje sorojake, politične vjetnike, ki so bili zaprti na Poljskem, a nedavno izpuščeni zopet na svobodo.

PREMOGARSKA POGAJANJA SE OBNOVE.

Lastniki premogovnikov so pri volji pogajati se z premogarji, a le pod pogojem, da se ne bo vpoštevalo samo Pinchotovega načrta.

Wilkesbarre, Pa. — Lastniki premogovnikov antracita so na svoji konferenci sprejeli vabilo odbora, ki si prizadeva zblizati obe stranki do sporazuma in pošljejo svoje zastopnike na tozadevno konferenco v Scranton — a pod pogojem, če se ne bo pri pogajanjih oziralo le na Pinchotov načrt. Tako so pokazali operatorji zopet svojo trmoglavost. Ako se bo vpoštevalo le načrt guvernerja, bo gotovo zapreka za konferenco. Na drugi strani pa, kakor so premogarji obvestili župana Durkana iz Scrantona, je brezpomembno pričeti s pogajanjmi drugače, kakor na podlagi Pinchotovega načrta.

UMOR ALI SAMOMOR.

Zenska je ali padla po nesreči, ali pa je izvršila samomor v hotelu kjer so našli njeno truplo. Padla je iz osmega nadstropja.

Chicago, Ill. — V Atlanta hotelu na 316 S. Clark cesti je stanovala Mrs. Dorothy Schriker, stara 42 let, v družbi z Arthur Sallanderjem, ki je star 38 let. Mrs. Schriker je ločena od svojega soproga. V nedeljo je prišel Sallander k hotelskemu detektivu in ga prosil za pomoč, naj mu pomaga najti svojo "ženo," ki je neznano kam izginila. Kmalu so pa našli njeno truplo na dvorišču. Imela je domalega vse kosti podlomljene. Dognali so, da je padla — ali se vrgla iz osmega nadstropja, kjer je še bilo na mostovžu okno odprto.

Ko so se vprašali pri njenem možu s katerim je ločena kaj on misli o temu, je le ta rekel, da ni nič čudnega, da bi si ne bila sama končala svoje življenje, ker je že peti teden ko sta bila poročena kazala znake slabomnosti.

Sallander je pa rekel, da je bila zenska pri zdravju ko se je vlegla k počitku, a da je večkrat v spanju hodila okrog, kar je mogoče tudi v temu slučaju storila in padla — v smrt.

KRIŽEM SVETA.

Berlin. — V nemškem državnem zboru kjer so bili zastopani poslanci iz raznih krajev Nemčije se je odobril državni proračun za leto 1926, v katerem je tudi vključena vsota \$150.000.000 za reparacije.

Rockford, Ill. — Edward Hyland, star 61 let, je umrl žalostne smrti, ko se je podrla na njega stena in ga dobesedno zmečkala. Bil je na mestu mrtev.

Berlin. — Eno največjih vseučilišč na Nemškem, to je vseučilišče kemije v Berlinu je zaprla svoja vrata, radi pomanjkanja denarja za vzdrževanje.

Chicago, Ill. — Policist Simmons je zasačil 13 letnega F. Callahana ko je jemal penije iz skrinjice nekega prodajalca časopisov na ulici. Ko je deček zapazil, da je njegova tatvina odkrita je zbežal, a dohitela ga je kroglica policista in ga zadela v nogo. Deček bo okrevl.

Bruselj, Belgija. — Od tukaj poročajo, da je kardinal Mercier obolev na prehladu. Zdravniki izjavljajo, da bo lezen ni nevarna.

Amsterdamska policija je aretirala tri Ogre, ki so razpečavali ponarejene francoske franke. V hotelu kjer so bili na stanovanju so našli za 10.000.000 frankov ponarejenega denarja.

Madison, Wis. — C. O. Coburne, ekonomski instruktor wiskonsinske univerze je hodil po ledu na jezeru Mendota. Led pa ni zdržal teže profesorja in se je vdrl pod njim; predno je prišla pomoč je utonil.

Goshen, Ind. — Herman Bates, star 44 let, bivši organizator Klanov si je končal življenje s strupom. Pustil je lištek, na katerem je tožil o slabih finančnih razmerah, katere so ga gnale v smrt.

St. Paul. — Tukaj živi John Daley, kateri je bil rojen na sv. večer, med 24. in 25. dec. leta 1825, toraj bo obhajal v božičnih praznikih letos 100 letnico svojega rojstva.

ITALIJANSKI RUŠILCI V BEIRUTU.

Ustaši v Siriji so napadli francoske čete ko je močno deževalo, katero priliko so porabili — a jim ni nič hasnila.

Damask, Sirija. — Koncem pretečenega tedna so zopet navali uporniki na francoske čete, ki so utrjene v trdnavi Kessler v bližini Habbeyia.

Močno je deževalo in to pri liki so porabili, misleč, da bodo dobili francoske vojske nepripravljene, kar pa je bilo ravno nasprotno. Francozi, ki so izurjeni v vojni taktiki so svoje straže pomnožili in bili na napad dobro pripravljeni. Poročilo pravi, da so Francozi napadalec premagali in jim prizadjali velike izgube.

Beirut, Sirija. — Ko so zapustile francoske čete svoje postojanke na gori Herman v okraju Damaska, so dali s tem priložnost Drusom za napad na Lebanon; napadli so pa tudi Habbeyia, kjer se je bila vroča bitka. Italijani so poslali v Beirut eno križarko in štiri rušilce.

Iz Beiruta tudi poročajo, da je mir med Francozi in upornimi Drusi prav blizu. Vodi telji upornikov se zavedajo, da je za nje v resnici brezpomembno se nadalje bojevati, kajti spor se bo itak končal z zmago Francozov, toraj je bolje, da sklenejo mir čim prej.

ZGANJARNA NA FARMI FERGUSONA.

Waco, Tex. — Šerif L. S. Lewis iz Basque okraja je preiskal farmo bivšega guvernerja James E. Fergusona. Tamkaj je bila vsa priprava za žganje — kuho in osem galon koruznega žganja. Ferguson ni česar nevedo o temu, da bi se na njegovi farmi kuhalo žganje, ako se mu bo vrjelo še ni znal. Ko je šerif prišel tja sta bila pri delu dva moška, katere sta pa pobegnili.

Ženeva, Švica. — Načelnik policije, Vettiner, si je s kroglo končal življenje. Mr. Vettiner je bil obdolžen "grafita" in dajal protekcijo zloglasnim hišam, v katerih so se zabavali tudi člani delegacije Društva narodov.

Iz Jugoslavije

SLOVENIJA JE S SLAVNOSTMI POČASTILA SPOMIN NA JANEZA EVANGELISTA KREKA, KI SO POKAZALE, DA SE VEDNO TLI NJEGOV IDEALIZEM. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

V Krekovem znamenju. Slavnosti, s katerimi te dni slovensko ljudstvo časti spomin na Janeza Evangelista Kreka, ki dokazujejo, da v njem kljub žalostnim razmeram sedanjega zgodovinskega trenutka še vedno tli idealizem, ki ga je bil on tako visoko raznetil.

Ko je nastopil Krek, so se kakor povsod po svetu tudi v naši domovini začeli izražati znaki boljbolj naraščajoče materializacije in mehanizacije duhovnega življenja. Človek se je začel smatrati za golo masino, njegovo delovanje se je usmerjalo po goli gmotni koristi vnmemo za nad — in preko svetovne ideale je zamenjala gonja za dobičkom. Vse, "kar neneša," je začelo počasi izginjati med nerabno starino. Vse se je začela proglašati za privatno stvar, mesto ideje stanovske solidarnosti je začela prevladovati ločitvev po medsebojnih sovražnih nazredih, stranke so se opredeljevale po golih stanovskih koristih, izključno gospodarskih vidikih, po nacionalni plemenski razliki itd. Liberalizem je sicer še preobladoval, toda radikalne struje — bodisi v dobrem bodisi v slabem pomenu — so že dvigale glavo in pripravljale tla za velik preobrat. Človeštvo je dozorevalo za svetovno vojno in revolucijo.

Janez Evangelist Krek je to kot genij slutil in v svojih spisih ter govorih napovedoval. Hotel je svoj narod v tem ognju, ki je imel objeti vse človeštvo, skaliti, da bi srečno prenesel veliki prelom. In ustvaril mu je poleg kulturne in gospodarske organizacije politično na načelih krščanske demokracije, slovensko ljudsko stranko. To je njegova največja zapuščina slovenskemu narodu.

— Slovenec štv. 272.

Veliki shodi dr. Korošca. Mostar, 24. nov. Po dobrouspelih shodih v Mostarju, Ljubuškem, Grudih, Vitinah in drugih krajih Hercegovine sta dr. Korošec in predsednik H. P. S. Barič odpotovala v severno Dalmacijo, odkoder poročajo, da se je v Preki pri Zadru vršil veličasten javen shod, ki je bil zelo številno obiskan. Govorila sta dr. Korošec in Barič. Njuna govora sta bila sprejeta z velikim navdušenjem.

Na albansko-črnogorski meji. Blizu albanske meje so našli te dni tri mrtve Črnogorce iz plemena Kuči. Albanci so bili vse tri ujeli in jih nato v gozdu privezali na drevesa, kjer so umrli od lakote in mraza. Ko so zvedeli za to Kuči, so takoj organizirali maščevalen pohod na sosednje albansko ozemlje, toda na meji so jih ustavile naše straže in jih poslale nazaj. Naše oblasti so opozorile tudi albansko oblast, naj ojači straže na črnogorski meji. Kuči pa pravijo, da bodo svoje ljudi kljub vsemu maščevali.

Radio v Sarajevu. V Sarajevu v kratkem dovrše radijsko postajo tamkajšnega polkovnega poveljstva, ki bo začasno služila tudi civilni javnosti. Spomladi začno z zgradbo večje radijske postaje, ki jo zgradi mestna občina.

S 30.000 dinarji je pobegnil žitn. trgovec Salomouh Spivaku iz Uže njegov 24 letni knjigovodja Ludvik Tinagl. Knjigovodja je dvignil denar za odpisano žito pri tvrdki "Union" v Osjeku. Komaj pa je imel denar v rokah, se je začelo veselo življenje. Fant je trosil denar na vse strani in je že prvo noč zabil 8000 Din v družbi veselih tovarišic. Ker ga dva dni ni bilo nazaj, je Spivak napravil ovadbo, nakar je policija knjigovodjo prišla. Ko so ga aretirali, ni imel niti vinarja več.

Avstrijsko časopisje proti Radiciu. Dunaj, 24. nov. — V Avstrijskem časopisju se opaža velika nezadovoljnost z govorom Stjepana Radića v Ljubljani, zlasti pa z onim delom, ki govori o ujedinenju vseh Slovencev. "Neue Freie Presse" pravi, da je treba počakati, kaj bo rekla na Radićeva izvajanja belgrajska vlada in meni, da je pač malo verjetno, da bi odobraval v dobi splošnega pomirjenja take besede, ki žalijo Avstrijo.

Smrtna nesreča v Dol. Logatcu. Ponoči v nedeljo na ponedeljek dne 23. m. m. je šel po železniški progi pri Logatcu Anton Vehar, 28 letni kolar iz Vrhnik st. 387. Med tem ga zaloti brzovlak, ki mu odtrga eno nogo in eno roko. Zadobil je brčkone tudi notranje poškodbe, ker je v par ural izdihnil. Nesreča se je dogodila radi goste megle ali neopreznosti.

Denarne pošiljate.

V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO, itd.

Naša banka ima svoje lastne zveze s pošto in zamsljaljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljate so dostavljene prejemniku na dom ali na zadnjo pošto točno in brez vsakega odbita.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in lirah so bile včeraj sledeče:

Skupno s poštnino:		
500 — Din.	—	\$ 9.55
1.000 — Din.	—	\$ 18.75
2.500 — Din.	—	\$ 46.75
5.000 — Din.	—	\$ 93.00
10.000 — Din.	—	\$ 185.00
100 — Lir.	—	\$ 4.70
200 — Lir.	—	\$ 9.05
500 — Lir.	—	\$ 21.75
1.000 — Lir.	—	\$ 42.25

Pri pošiljaturah nad 10.000 Din. ali nad 2000 Lir poseben popust.

Ker se cena denarja nestokrat menja, dostikrat docela nepričakovano, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljate nakažejo po cenah onega dne, ko mi sprejmemo denar.

DOLARJE POŠILJAMO MI TUDI V JUGOSLAVIJO IN SICIL PO POŠTI KAKOR TU DI BRZOJAVNO.

Vse pošiljate naslovite na SLOVENSKE BANKO

ZAKRAJŠEK & ČEŠAREK
455 W. 42nd St., New York, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:

EDINOST PUBLISHING CO

Naslov uredništva in uprave:

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Telefon: Canal 0098.

The first and the oldest Slovenian newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday, and the day after holidays.

Published by:

EDINOST PUBLISHING CO

Address of publication office:

1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Phone: Canal 0098.

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za Chicago, Kanado in Evropo	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto 6.00	For one year 6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00

POZOR: Številka poleg Vašega naslova na listu znači, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

DOPISI vašega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. Na dopise brez podpisa se ne odira.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Bogato polje za nekatere.

Odkar vlada v Združenih državah prohibicija imajo nekateri bogato polje, kjer zanjejo srebro in zlato. Marsikateri je za časa prohibicije obogatel. Obenem pa vlada v tem času v deželi večja korupcija, kakor je še kedaj v času kake druge dobe.

Država ima nastavljene posebne agente, da pazijo da bi se prohibicija izvrševala kolikor največ mogoče strogo. Zvezna vlada ima svoje agente. Pravico imajo tudi lokalni uradniki nastopiti proti kršitvi prohibicije. In vendar kljub vsej strogoosti se prohibicija krši na debelo in to javno. So lokali, kjer obratujejo razni prodajalci opojnih pijač dan za dnem in to brez vsake ovire. Kako je to mogoče? Nekaterim kršilec zavijejo vrat takoj v začetku, dočim drugi obratujejo skoro javno, si prilepiti kopičijo bogastvo, pa jih nihče ne nadleguje. Tu operira korupcija. Srebro in zlato je tisti faktor, ki povzroča, da merodajni faktorji mežijo in gledajo v drugo stran, kjer se take stvari gode.

Značilno je poročilo zadnjih dni, kako so prijeli več tihotapcev, ki so hoteli na prefrigan način utihotapiti več tisoč škotskega žganja preko kanadske meje. Gotovi živinski prekupčevalci so kupili več sto kanadskih prašicev, jih v kanadi poklali ter očistene naložili v tovorne vozove obložene s ledom. A predno so prašice naložili v tovorne vozove, so jim v ogrodje natlačili polno steklenic škotskega žganja in kožo previdno zafili. Dobili so od obeh, od ameriških in kanadskih oblastij dovoljenje za prevoz zaklanih prašicev. Ker pa ta slučaj slučajno ni bil podmazan, se je dogodilo, da je omejni komisar malo preveč poškilil v tovorne vozove in seveda zapazil, da imajo ti kanadski prašiči nekako čudno črevesje, ki so bili v tem slučaju napolnjeni s steklenicami škotskega žganja. Žganje je bilo zaplenjeno in prekupčevalci kaznovani.

Ta slučaj jasno pokazuje, da zvezni agentje salamensko dobro pazijo če hočejo. Drugi slučaj, v katerih se take stvari vrše bolj odkrito in javno, pa ne naletijo na zasatenje od strani zato postavljenih ljudi. Kaj je temu vzrok si lahko naredi sodbo vsak sam. Ima pač odločilno besedo pri stvari denar, katerega se navadno nihče ne brani.

Neki list je zapisal pred nekaj dni: "Ako bi vsi oni, ki so postavljeni od zvezne vlade, ter vsi lokalni uradniki resno, skrbno in vestno pazili, da bi se prohibicijska postava izpolnjevala, bi bila Amerika že davno tako suha dežela, da bi človek zastoj iskal v njih opojnih pijač."

Jasno je kot beli dan, da dokler bo vladala tako gnila korupcija, kot vladna prav sedaj, da bo v tem slučaju še vedno slabše.

Najslabše je pa že tudi to, da je vsa ta umazana korupcija tako organizirana, da jih sploh ni mogoče do živenga. Protežirana je direktno od političnih bosov, katerih upliv deluje v tem slučaju podzemsko in sega v vse javne urade, zapoveduje in ukazuje že celo justici in vsem drugim uradom, kamor bi korupcija in nje upliv na noben način ne smela imeti vstopa.

Zato je zastoj misliti vsaj za en čas, da bi prišlo do tega, da bi prohibicijsko postavo omilili ali ukinili. Prohibicija je ustvarila preveč bogato polje za nekatere, in ti bodo gledali in storili vse, da se to polje ne uniči.

Cleveland, Ohio.

Cenj. g. urednik: — Dolgo časa se nisem oglasil. Vzrok je ker sem preveč zaposlen z drugimi opravki. Zvečer hodim v šolo, po dnevi pa delamo, tako nam ne preostaja dosti časa za pisanje.

Tukaj ni nič posebnega. Dela se bolj pomalo v tovarnah. Mraza tudi ni preveč in drugače smo zdravi.

Pozdravljam vse naročnike in čitatelje Amer. Slovenca in jim želim vesele božične praznike in srečno Novo leto 1926.

Se posebno pa želim veliko zdravja in bistrega duha našim duhovitim voditeljem kot č. g. Trunku in č. g. Černetu, g. Grdinatu in Vam cenj. g. urednik ter vsem ostalim sodelavcem tega lista. Bog Vas živi vse še mnogo let!

A. J.

Rothbury, Mich.

Pred par tedni je vrglo v bolniško posteljo našo zavedno rojakinjo Mrs. Mary Debelak precej kritična bolezen. Zbolela je namreč za prehladom, nakar je sledila pljučnica in bila je zelo v kritičnem položaju. Zdravnik iz Holtona je bil pozvan trikrat da ji je nudil svoje zdravniško pomoč. Stanje se je ji obrnilo na boljše in je upanje da v kratkem popolnoma okreva, kar ji tudi vsi prav od srca želimo.

Javnosti moram tudi povedati, da me je pred kratkem obiskal neki Miklavž. Ne mislite da je bil to Santa Claus, tega namreč še čakam, da mi priinese kaj boljšega za božične praznike. Torej ta Miklavž, ki se me je spomnil, me ni prišel obiskat na dom, marveč je kar mimogrede odprl mojo pošto (skrinjico), ki je pa od daljšena tri črti milje od mojega doma in pustil notri en iz tistih Gl. Svobode. Na prvi strani je pa lastnoročno zapisal takole. Preberi to in ko to prebereš, beri še naprej. S tem je mislil reči še druge stvari, kar pa gotovo ni znal zapisati. V svoji veliki nahušenosti do svobodomiseltva je junak kajpada pozabil podpisati svoje ime in je mislil, da jo bo odkuril kar brez sledu. Pa se je uračunal. Iz njegove lastnoročne pisave sklepam kdo je moral biti. Torej ti, ki ti gotovo bodo prišle te vrstice pod nos ne misli, da si mi hotel kaj novega usiliti ali priporočiti. Jaz sem že velikokrat imel priliko ako bi hotel G. S. čitati, ali pa naučiti se, pa se nisem in se tudi nikoli ne bom. Ako pa tebi ugaja tak bogokletni list kot je G. S. nimam nič proti temu, nasprotno te samo pomilujem. Sicer pa svobodomiseltvo, ki je kot znamenja kažejo že na popol-

nem bankrotu ne bo veliko na boljšem, ako je tebe pridobilo. V kolikor te jaz poznam si vse kar kdo hoče. Si socialist, boljševe in če je treba tudi katoličan. V pravem pomenu besede pa Mr. Nobody! Ako bo titec take stvari nadeljeval se zna zgoditi, da bo nekega dne zaloten. Postava ga bo pa potem temeljito poučila, kaj se pravi stikati po drugih poštnih skrinjicah.

Ako more dotični srebat i apetitom tako čorbo, kakoršno prekuhava G. S. iz raznih čifutskih kuhinj mora imeti zelo kosmat želedec močnejši mora biti celo od novega želodca. Vsem zavednim rojakom želim vesele božične praznike in srečno zdravo Novo leto!

R. Snidar.

Kenmore, O.

Prosim priobčite ta moj dopis. Tudi to pot nimam nič kaj posebno dobrega poročati. Te dni je tukaj podlegel za pljučnico Mihael Gulič rodom Hrvat nepredviden s sv. zakramenti, kar je žalostno. V Barbertonu imamo jako dobrega slovenskega gospoda Rev. A. Bombacha, ki je jako priljubljen med svojimi farani in je za take slučaje na razpolago.

Ampak pri nas je skoro polovica rudečkarjev to so člani narodne jednote. Zato pa ravna vse po napredno, seveda tudi pri pogrebi. Vprašanje je pa koliko je te naprednosti onkraj groba? Tam pa je obžalovanje, a prepozno.

Bil sem en večer navzoč pri sobratu, a kaki umazani neolizani pogovori so se čuli, kot: prokleti farji itd. Vprašal sem rojaka, kaj ti je pa far naredil, da ga preklinjaš on ali ga poznaš? Pa ni sem dobil nikakega pravega odgovora. Pri teh modrijanih zadostuje to, kar jim servirajo lažnjivi rudeči listi, ki namenoma lažejo čez duhovnike. Povedal sem mu, da je napačno poslušati take rdeče profesorje kot je Martin iz Barbertona, ki je načelnik tukajšnje rdečkarije.

Je res žalostno biti pri takih organizacijah za človeka ki ima le še trohico vere. Zato pa opozarjam vse naj za naprej pristopajo h katoliški organizaciji kot KSKJ. To je organizacija za prave poštene Slovence. Ona za vas skrbi materialno in duševno v slučaju potrebe. Zato rojaki le v KSKJ! Obenem pa tudi agitirajte neprestano za katoliški list Amerikanski Slovenec, ki je odločen bojevnik za prava slovenska načela.

A. M. naročnik.

WATCH THE ADS IN THE "AMER. SLOVENEK!"

RAZNE VESTI IZ SLOVENIJE.

Zlata poroka. — Dne 27. m. m. je slavil v Boznu svojo zlato poroko bivši kranjski veleindustrialec Andrej Gassner s svojo soprogo Ano roj. Hepperger. Umrl je 2. decembra zjutraj notar dr. Jos. Barle za srčno kapjo v 59 letu svoje starosti. Pogreb je bil v petek 1. dec. ob 15. uri iz Cukarjeve ulice na Pobrežje.

Nesreča. — Strojevodja Matko Florijan, zaposlen pri Dukiču na Doberni, je stopil tako nerodno v jamo, kjer se čistijo lokomotive, da se je strašno poškodoval. Prenesi so ga v bolnico.

Potres v Brežicah. — V noči 25. m. m. ob 1. uri 39 min. 48 sek. sta potresomera v ljubljanskem zavodu za meteorologijo zaznamovala potres v razdalji 85 km od Ljubljane. Središče potresa je okolica Brežic.

Iz Laškega na Štajerskem. — Poroča se o težki nesreči, ki se je zgodila 25. novembra popoldne. Ko je električar Henrik Bahun montiral na drogih, vzdanih v hiši pokojnega dr. Kolška in stal na 10 metrov visoki lestvi, je zgubil ravnotežje, padel na glavo in v pol ure izdihnil. Rajni je bil rojen na Jesenicah. Bil je strokovnjak v električnem poslu, zelo delaven in od vseh spoštovan. Delal je, kot bi bilo podjetje njegovo. Bajne ima še živo mater in sestro.

Vlom. — V noči na 24. novembra so zlikovci vlomili v trgovino Fr. Časla ter odnesli blaga, kakor se sliši, v vrednosti 30.000 Din. Poslopje je novo, šele letos postavljeno, za prto dobro, samo pri stranišču ni bilo popolnoma dodelano. To so porabil zlikovci, pa tukaj udri. Orožništvo jih pridno zasleduje. Dve osumljeni osebi sta že pod ključem.

IZ HRASTNIKA.

Večni pretepi. — 23. novembra sta prišla dva fanta v takozvano staro kosarno pijana in sta povzročila prepri in pretep. Bajne so enega tako pretepli, da je moral še isto noč v bolnico. Oblasti, izobraževalne organizacije, učiteljstvo, tisk, pa tudi vodstva industrijskih podjetij — vse se mora mobilizirati, da se zadušijo pijanstvo, ki je glavni vzrok vseh takih zločinov!

Nesreče. — 24. novembra so našli v Majdičevem jezu mrtvega delavca Padežnika, ki je bil hišnik v Narodnem domu. Pogrešali so ga od nedelje. — V noči na 24. novembra se je ponesrečil neki rudar. Takozvana šola mu je skoro glavo zdrobila.

Eksplodizija. V ponedeljek 23. nov. popoldan se je v kemični tovarni zgodila nesreča. Zaradi velike vročine so namreč začele pokati steklenice. Med drugimi je počila 8 litrska steklenica salpetrove kisline. Pri tem sta bila ožgana en delavec, ki so ga poslali v bolnico, in g. inženjer Ulman.

STOPETINDVAJSETLETNICA PREŠIRNOVEGA ROJSTVA.

1800

Dne 3. decembra tega leta si v Vrbi zagledal luč sveta. Tvoj narod se tedaj še ni zavedal, da je eno, da ima eno skupno domovino: živeli so vsak svoje, kakršnokoli, življenje: Primorci, Kranjci, Štajerci, Korošci, Prekmurci. — Tistega leta je v nemški Jeni časopis Athenäum objavil geslo nove, moderne poezije: prava poezija je tista, ki iz srca kali požene. Tako je vzešla zvezda, ki je tu. Tebi pozneje sijala in pripeljala v deželo duhov najprej Tebe, s Teboj pa tudi nas, Tvoj rod. — Iz Francije je že enajst let odmeval klic: bratstvo, enakost, svoboda, kar je tudi Tebi v Tvojih moških letih postalo geslo. — Nekaj let pozneje, v Tvoji deški dobi, ko so bili Nemci do tal ponižani od Napoleonca, se je v njih največji žalosti rodila zavest, da so vsi, naj prebivajo na jugu ali severu, na vzhodu ali zapadu, sinovi ene matere, Germanije, in da jo morajo ljubiti. Ta iskra je šnila tudi na vzhod pod Tatro, kjer je užgala zavest, da smo tudi Čehi, Poljaki, Rusi, južni Slovani sinovi ene matere, Slave, ki jo moramo ljubiti. Ko si kot enindvajsetleten mladenič prišel na Dunaj, ali morda že prej, je tudi v Tvoje srce padla ta iskra in vnela plamen, ki ni več ugasnil. — Toda po padcu Napoleonovem je ves ta ogenj med Nemci in Slovaki zagnil Metternickov absolutizem. Nastala je spet noč. — "Neprosti dnevi, nočem enakosti..."

1875

V tem zadnjem četrtletju je Tvoja misel jela poganjati globoke korenine: slovenski jezik je začel prodirati v urade ter v srednje šole (vsaj v nižje); dobival je od dne do dne lepšo obliko. Stritar, Gregorčič, Aškerc in lepa vrsta drugih književnikov ga je dičila. Proti Tvoji misli skoro ni bilo čuti glasu.

1900

V prvih letih tega stoletja smo Ti postavili v Ljubljani spomenik iz kamna in bronu. Zdaj je prijel za Tvoj prapor Ivan Cankar: in spoznali so Tvoj rod in ga jeli spoštovati ter občudovati tudi nam čisto tuji narodi...

1925

In prišla je svoboda v svobodni državi. In zdaj, ko bi Te morali najbolj slaviti, ko bi Ti morali najbolj hvalični biti, da si nam v nevarnosti ohranil naš jezik in našo kulturo, zdaj mi — molčimo.

Slovenec št. 274.

— Čim dalje nekateri ljudje žive, tem manj popularni se sami sebi zdijo.

— Kangaroo je sicer zdava žival, a je vedno na zadnjih nogah.

V Maroko je sedaj mir. Ri-ji in Francozi so menda odšli za praznike in zimo domov na do pust. Spomladi pa, ako se do tedaj ne pogovore se zopet udarilo po stari navadi, neglede na to, da nekje v Švici eksistira neka liga narodov, katere naloga je zabranjevati vojne med narodi. Liga narodov ima svoje pravila in postave. Močnejši lahko udari slabšega — slabši pa močnejšega ne sme. Liga je tudi zaščitnica svobode. N. pr. Angležem in Francozom se ne sme kratiti svobode razširjati svoje imperialistične osvojevalne načrte. Drugače pa je seveda, ako kak mali narod zahteva, kar je njegovega, kar so mu ukradli veliki narodi. Liga narodov ima čudno masko. Neki slovenski kmet na Koroškem, ki je bil postavljen ravno čez mejo, da spada pod Austrijo in je rekel: Liga narodov je figa narodov! To je edino pravi ime za njo.

Liga narodov ima postave. Izvršujejo pa jih angleški in francoski državniki. Drugi nimajo besede. Govorijo sicer lahko, a zaleže toliko kot nič.

Prav kakor je liga narodov, taka je precej tudi Zafkrnikova jednota, kateri on bosuje. Zafkrnikova jednota je nepristranska, tolerantna itd. to je za socialiste. Za člane drugega mišljenja je pa autokratska, da bolj biti ne more. Vse, kar po socialistično ne kiha se zaničuje, zapostavlja in šikanira. To se dela kljub temu, da Zafkrnik in Molek neprestano maskirana blufata slovenske delavce, da je pri Zafkrnikovi jednoti za vse svoboda in enakopravnost.

V Italiji je sedaj v modi, da se dajejo ljudje slikati v fašistovskih srnjah. Na Lawndale pa je v navadi, da kadar gredo rdeči prvaki ala Zafkrnik, Molek i. dr. med člane Zafkrnikove jednote, da oblečejo črne ali rujave srjace. V taki srjaci je slikan tudi Zafkrnik lawndalski bos. Na tem, kako se kdo oblači ni nič. Ampak to je grdo in umazano, ako hoče s takimi stvarjo kdo delavce slepiti in se prodajati za delavskega prijatelja. Slovenski delavci se menda s takimi načini ne dajo več slepiti. Odkar so videli Kristana v plavi srjaci, ko je ropotal za milijonski sklad in potem ko je z dolarčki odkuril v stari kraj ter delavsko srjace na klin obesil, oblekel pa frak ter se šel kralju poklonit in li-zat za mastno službo, odteđal sem slovenski delavci v Ameriki ne verjemo navihanim tičkom, ki oblačijo črne in plave srjace prav nič. Zafkrniku bo treba drugih načinov, ako hoče, da bo njegovo slepljenje imelo kak učinek!

"ENA IZMED NJEGOVH NAJMANJŠIH."

Rev. J. Plaznik.

Helena je ravno videla stražnika na vogalu, katerega je dobro poznala. Kakor hitro je spoznala, kaj se godi, je pohitela nazaj in prosila stražnika, naj razžene otroke. To je takoj storil, četudi nerad; odzval se je ženi košaro, Helena pa drva.

"Spremlj vas bom do doma, da vas ne bodo zopet nadlegovali," je rekel čuvaj javnega miru.

"Ničvredneži! Pobalini! Vsak večer me mučijo in mečejo kamenje v mene."

"Res? Bom moral zvedeti, kdo so."

"Jaz vam to lahko povem. Poznam vse. Njihovi starši me poznajo in me sovražijo. Zato pa so otroci taki."

"Tako; tukaj smo toraj," je rekel čuvaj, postavil košaro na tla pred njenimi vratmi in odšel. "Bom prišel jutri nazaj po ime. Ne bo škodilo, če jih malo postrašim."

Stražnik je odšel, Helena pa je čakala, da žena odklene vrata. Ko je žena opazila, da dekle čaka, je rekla:

"Je že dobro, gospodična; vse drugo bom že sama opravila." Niti ene besede ni spregovorila v zahvalo. Helena pa je bila prijaznost sama.

"Bom te stvari noter nesla, name to vas; vem, da ste trudni, mati."

"Kdo se briga, če sem trudna ali ne." Videlo se je, da se je ji življenje gnjusilo. Helena je opazko prezrla in čakala. Ko so se vrata odprla, je puhnil ven tak smrad, da je Helena morala kihnuti, četudi ni hotela.

"Vem, da se vam ta duh ne dopade; kakor vsi drugi ljudje! Vsi me sovražijo, kaj si morem jaz pomagati, če je edino delo, katerega sem dobila, iz usnjarne!" Helena je junaško vstopila a košaro in skušala je, kar najboljši mogoče, da bi ne pokazala, kako ji je tak zrak neprijeten.

"Ljudje doli pri usnjarji ne marajo smrada; zato mi dajo parklje, da jih nesem domu, skuham in delam lepilo iz njih." Dekle je skoro spustila iz rok težko košaro, ko je zvedela, kaj je v njej.

"Zlomka! Nobene žveplenke doma, pa še nedelja je, ko ni nobena prodajalna odprta!" tako je mrmrala stara žena.

"Saj si lahko dobiš v lekarni; bom jaz šla po nje."

"Saj se ni treba tako prijazno delati. Saj vem, da bi se tako radi znebili slabega zraka. Le nikar! Bom že sama šla."

"Kar vsedite se, mati; bom takoj nazaj," je odgovorila Helena.

Pred nekaj dnevi je čitala življenje svetega Frančiška Saleškega. "Čunje, hudi smrad in revščina mu je bila ljuba. 'Tudi ona je poklicana, da ponižno služi osebi, katere ji je zoprna, telesno in duševno. Stara žena je razčapana in umazana; njeno stanje je vzbujalo v Heleni le pomilovanje. V kratkem času je prišla nazaj z žveplenkami.

"Nimam ne enega centa danes; pridite jutri in vam ga bom vrnila," je govorila stara žena.

"Je že dobro, mati; ga ne rabim. Rada vam pomagam."

"Ne maram ničesar od vas. Vidite; trdo delam za denar, pa sem poštena. Ničesar nikomur ne ukradem."

"To že vem, ampak, ne maram denarja. Ga ne rabim. Nič manj ne bom zato imela."

"Vseeno, le pridite ponj; ali čujete? Nikdo ne bo mogel reči, da je dobila Ana Kunc kako stvar, da ni za njo plačala. Ljudje mislijo, da nisem poštena, ker je bil moj sin v ječi. Nikoli nisem ničesar ukradla v svojem življenju. Le pridite po tisti cent, pa je konec besedij."

"Saj nisem nikoli kaj slabega mislila o vas, gospa — Kanc, ste rekli? Poznala sem nekoč neko gospo Kanc, doma v Minonk. To je moj rojstni kraj."

"Kaj? Minonk ste rekli? Kdo ste? Kaj je vaše ime?"

"Helena Kolnik."

"Pa ne mala Helena, katere je živela na La Harp cesti?"

"Ravno ista. Pa niste — podobni ste. Vas nisem poznala tedaj, gospa Kanc. Premajhna sem bila."

"Saj me tudi ne boste marali poznati sedaj, ko veste, kdo sem. Saj veste, zakaj sem šla od tam."

"Ne; nikoli nisem slišala."

"Bežite! Vaš oče in mati sta govorila o meni; vsakdo je govoril o meni."

"Nikoli; nikoli nisem čula vašega imena."

"Čudno; drugi sosedje so si skoro jezike skrhal, ker je moj sin ponaredil ček in bil zato zaprt. Sedaj je mrtev. Ubožec! umrl je v ječi in obžaloval je svoje dejanje. Zato mi ni nihče dal več dela. Nekdo je zvedel za mene tudi tukaj in vsi me sovražijo."

"Gospa Kanc! Jaz vas ne sovražim in Bog tudi ne. Ali se ne obrnete do njega v svojih težavah?"

"A? Toraj spadate k nekakim pridigaricam," je rekla žena posmeljivo. "Taki so bili tudi ljudje v Minonku. Hodili so v cerkev, potem so pa obrali človeka do kosti. Nič mi ni za take ljudi. Delam in sem poštena in to je dovolj. Bog, cerkev in obiranje ne gre skupaj. Ne maram za nobeno!"

(Dalje sledi.)

Zapadna Slovanska Zveza

DENVER, COLO.

NASLOV IN IMENIK GLAVNIH URAĐNIKOV ZA BODOČA LETA.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Adolph Anšček, 4701 Grant Street, Denver, Colorado.
1) Podpredsednik: Frank Bojta, R. R. — 1, Box 171, Pueblo, Colorado.
2) Podpredsednik: Frank Mohar, 514 W. 2nd Street, Leadville, Colo.
Tajnik: Frank Skrabec, 4822 Washington Street, Denver, Colorado.
Blagajnik: Joseph Videtič, 448 Logan Street, Denver, Colorado.
Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snell, Thatchner Bldg. Pueblo, Colorado.

NADZORNI ODBOR:

1) Predsednik: Frank Okoren, 4823 Emerson Street, Denver, Colorado.
2) Nadzornik: Peter Geshell, 3952 So. Broadway, Denver, Colorado.
3) Nadzor.: Michael Kapsch, 508 N. Spruce St. Colorado Spring, Colo.

POROTNI ODBOR:

1) Predsednik: Anton Kochevar, 1206 Berwind Ave., Pueblo, Colorado.
2) Porotnik: Frank Strben, Box 707, Ely, Minnesota.
3) Porotnik: Frank Ambrose, Box 75, Tooele, Utah.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

2) John Kocman, 1203 Mahren Avenue, Pueblo, Colorado.
3) John Starečič, 4576 Logan Street, Denver, Colorado.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovence" Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uradne reči naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem, spremembe zavarovalnice, kakor tudi sumljive bolnišniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovanom, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji pridopijo. Kdor želi postati član zveze naj se oglasi pri tajniku najbližnjega društva. Z. S. Z. za ustanovitev novih društev zadostuje 8 oseb. Glede ustanovitve novih članov pošlje glavni tajnik na zahtevo vsa pojasnila in potrebne listine.

SLOVENCIM PRISTOJA V ZAPADNO SLOVANSKO ZVEZO!

"Drugi in zadnji zvezek."

Neka starejša zelo domišljiva dama je poklicala k sebi slovečega zdravnika. Ta jo je vprašal povsem ljubezljivo: "No, madamjca, kaj pa je?" Dama pa je vsa jezna odvrnila: "Mene nazivajo navadno mišlostljivo gospod." Zdravnik se je obrnil, rekoč: "Za to bolezen pa ni zdravila!"

Ženska zna napraviti iz enega in istega mesa juhe in pečenke. Iz starih hlač napravi nov jopič za svojega dečka, iz obleke zna napraviti s pomočjo trakov in drugih tkaninskih pripomočkov pet različnih oblek, izborne zna pomirit svoje najmanjše dete in pošteno okregati moža — nikdar pa ne zna povedati pravilno svoje starosti.

Povejte mi vendar, zakaj, niste hoteli pomagati gasiti pri požaru na hiši svojega strica. — Zato pač, ker si nisem hotel nakopati njegovega sovraštva.

Neki mesar je dobil dvojčke. To je sporočil svojim staršem na ta način: V naglici vam sporočam, da smo dobili dvojčke. Drugič več.

NAJVEČJI VOZ SENA.

Največji voz sena je imela brez dvoma občina Furth v deželi Koburg. Razvil se je ta ogromni voz vsled neke srednjeveške pogodbe. V obseju vasi Furth se je nahajal velik travnik, ki je spadal k plemenškemu posestvu. Graščaki v Mitviču so imeli pravico, da izvozijo s travnika vsako leto toliko sena, kolikor ga more obsej voz, v katerega je vpreženih šest volov. Graščaki so to svojo pravico izkoriščali vsako leto bolj. Voz je bil vedno večji in slednjič tak, da ga je vse obdruževalo. Da so spravili voz s travnika, so vpregli vanj šest najmočnejših volov, katere so pošikali v okolici. Po tem, ko je voz srečno dospel na deželno cesto, se je seno lahko prelozilo na druge navadne vozove. V oni pogodbi pa je bilo tudi rečeno, da propade pravica mitviške gospode za vedno, ako bi voz na travniku samo nekoliko zastal in bi ne mogel dalje. Mitviški graščaki so radi tega gledali, da niso prišli po seno nikdar v času deževja, marveč šele kadar je bilo lepo suho. Prebivalci vasi Furth so se vselej, kadar je prišel ta ogromni voz, silno togotili in vsa vas je bila pokonci. Trajalo je to sto let in še več, slednjič so jo vendar mitviški gospode skupili. Prebivalci Furtha so se poslužili zvijače in so za dob

suše napeljevali ponoči na travnik vodo, ali tako previdno, da se povrh to ni poznalo. Spodnja zemlja je bila vlažna in se je vdajala. Graščaki z Mitvice so prišli zopet s svojim ponosnim vozom na travnik in naložili sena, da se jim je srce smejalo. Potem pa so hlapci pogladi vole, ali glej, nikamor niso mogli naprej in kolesa stranskega voza so se začela udirati. ... pa je bilo konec pogodbe, ki je ležala kot mora na nesrečni občini Furth toliko časa.

KAKO LOVE ORANGUTANE.

Na Sumatru lovijo orangutane tako, da postavijo na drevesa velike kletke iz bambusa. V kletkah je polno do brega sadja. Orangutang, zlasti mladič, se rad približa kletki, nekaj časa je nezaupen, potem pa seže po sadju, ko je zlezel nekoliko v kletko. Ta čas zadene na pripravo, ki zapre vrata za njim. Treba je nato velike pozornosti in previdnosti, predno se more dobiti žival iz kletke. Navadno se ga pušči v kletki še nekaj dni in se tačas prinaša raznovrstno sadje, katero rad uživa. Druge opice prihajajo na obisk. Spočetka samo ena ali dve, potem pa jih pride cela skupina. Slednjič se treba požuriti, da se dobi ujetega orangutanga in ga ne rešijo druge opice, ki so vedno pozornejšje na kletko. — Pred kratkim se je pri lovu na orangutane slabo godilo nekemu znanemu lovcu Karlu Meerju, ki je načeloval ekspediciji za lov na orangutange. Pomagala sta dva domačina. V neki kletki so zapazili ujetega malega orangutanga. Eden izmed domačinov je zlezal na drevo, kjer ga je pograbil velik, doslej neopažen, orangutang za vrat, drugi orangutang pa je skočil z nasprotnega drevesa na drugega domačina. Opici sta umorili oba domačina, lovec Mayer je končno pritekel na pomoč, ko je bilo že pre

pozno, in je ustrelil z revolverjem oba orangutanga. Dobili so malega orangutanga ali ta dobiček je stala dve človeški življenji.

DRUHAL LINČALA ČRNCA PO NEDOLŽNEM.

Clarksdale, Miss. — Lindsey Coleman, črnc, je bil obdolžen umora, za kar ga je razjarjena druhal linčala. Ko je bil že mrtev, se je izvedelo, da je bil Coleman nedolžen in ne kriv umora.

ŠEST RUDARJEV NAŠLO SMRT V OGNJU PO EKSPLOZIJU.

London, Anglija. — V Staffordshire premogovniku je nastala eksplozija, nakar je izbruhnil ogenj, ki je bil usodepoln šestim premogarjem, kateri so našli žalostno smrt v plamenu. Za časa eksplozije je bilo v jami 350 delavcev, ki pa so se le s težavo rešili.

Ludendorfova protikotoliška arogantnost.

Iz Bavarije poročajo, da je pred nedolгим nemški general Ludendorff grdo napadel v nekem govoru katoliške duhovnike. Katoliški vojni veterani na Bavarskem in v Šleziji so na njegove napade krepko odgovorili s tem, da so izdali posebno knjigo in v njej osvetili vsa grda luteranska zaletavanja v nemške katoličane.

NA MILIJONE ljudi bi ne bilo danes brez las, ko bi vsaki ob pravim času rabil Wahčičovo Alpen Tinkuro, katere je najboljša in uspešna na naš svetu za proti izpadanju in za rast las. Bruslin tinktura zoper sive lase, od katere postanejo lasje popolnoma naradni. Dalje imamo najboljšo uspešno zdravilo, kot za rane, opekline, bule, turove, kraste, grinte, lisaje, solnčate pike in pruhate na glavi, za revmatizem ali trganje, kurje oči, bradavice, polne noge itd. Kateri bi rabil moja zdravila brez uspeha mu povrnem denar. Pišite takoj po cenik, ga pošljemo zastonj.

JAKOB WAHČIČ, 1436 E. 95th St. Cleveland, Ohio

Ladje za vojsko. Ministrstvo za vojno se pogaja z neko angleško ladjedelniško družbo zaradi zgradbe dveh vojnih ladij, ki bi služili za prevažanje živeža. Parnika bosta za lahko plovbo in jih bo do uporabljali predvsem za domači promet po rekah. Mož, ženski trpin: Oh gospod zdravnik, meni že ni bil njen pogled všeč pred dvajsetimi leti.

Našim somišljenikom!

Kakor smo že obelodanili najboljši predlog, ki smo ga prejeli od naših naročnikov za razširjevanje katoliškega dnevnika, ga dajemo ponovno prinašamo. Ta predlog je stavila Mrs. K. Tomazich iz Walkerville, Mont. Njen predlog se glasi:

"List naj bi se razpošiljal tudi med take, kateri niso naši naročniki, ker je dosti takih, ki ne vedo, katera stran je prava. Take bi se dalo dobiti na katoliško stran. Naj bi se takim pošiljal list vsaj tri mesece brezplačno. Za pokritje teh ekstra-stroškov, naj bi prispevali nekoliko naši katoliški rojaki od čistega dobička pri igrah in vsakovrstnih zabavah. Jaz mislim, da bi se nihče ne protivil proti temu, ker to bi bilo pravo misijonsko delo in take prispevke naj bi se nabiralo po vseh naselbinah, marsikdo si bo potem list naročil, ko ga bo do dobro spoznal. To so moje misli v tem oziru."

Ideja Mrs. Tomazich je izvrstna in nasvet praktičen. Zato ga moramo katoliški Slovenci skušati izvesti v kolikor se da. Saj se vendar zbirajo skladi za vsake raznovrstne stvari, pa naj bi se ne za katoliški tisk, ki je največja potreba današnjega časa? Za to stvar moramo vsi na delo.

Zato vse naše somišljenike ujudno prosimo, da nam dopošiljajo naslove onih rojakov, ki se ne dobivajo lista "Amerikanski Slovence", da ga jim bomo poslali za nekaj časa na ogled. Pošljite nam kolikor mogoče veliko naslovov. Na naslove, poslane nam brez podpisa pošiljatelj, se ne bomo ozirali. Lahko se poslužite spodnjega kupona, a če imate ve časlovov, rabite večji papir.

KUPON.

Ime _____
Naslov _____
Ime _____
Naslov _____
Ime _____
Naslov _____
Podpis pošiljatelja _____
Naslov _____

Gorenji oglas bo objavljen v našem listu ledenko na podlagi propagande za katoliški dnevnik da dobimo več novih naročnikov. Stroški za pošiljanje lista naročnikom se bodo pokrivali iz posebnega tiskovnega sklada, ki je ustanovljen v to svrhu iz prostovoljnih prispevkov. Kdor želi nabirati darove za ta sklad, naj nam piše po posebne nabiralne pole. Vsak najmanjši prispevek bo uporabljen za propagando katoliškega dnevnika. Od zadnjih objavljenih darov smo sprejeli naslednje prispevke:

Jos. Medic Jr., Ottawa, Ill., \$2.00
John Pelham, St. Catharines, Pa., \$1.00
Ana Lambert, Farrell, Pa., \$0.50
John Zalaznik, Cleveland, O., \$1.00

Vsem iskrena hvala!

PRAV VESELE IN ZADOVOLJNE

božične praznike želi vsem gl. odbornikom, vsem odbornikom in odbornicam lokalnih društev in vsemu cenjenu članstvu Zapadne Slovanske Zveze

Uredništvo glasila Z. S. Z.

RAZNOTEROSTI.

ODKOD SO PRIŠLE BANKE.

Seveda iz Grške, kakor vse druge važnejše pridobitve civilizacije. Zato so nazivali stari Rimljani menjalce denarja in finančne agente enostavno Graeci ali Graeculi, t. j. Grki. Tudi v srednjem veku, ko so prihajali bankirji iz Italije je severne dežele, so jih nazivali Lombardi. Se dandanašnji poznamo v bankarstvu izraz lombard in glavna bančna ulica v Londonu se imenuje še vedno Lombard-Street. In kakor spominjajo dandanašnji izrazi banka, bankir, bankrot na stolček menjalca denarja (italijansko banca), so se imenovali v starem veku bankirji po grškem izrazu za stol (trapeza) trapezitae ali po latinskem izrazu mensa mensarii. Poleg tega pa pozna stari vek bankirje tudi pod drugimi imeni, kakor argentarii, numularii, colibitae, probatores, campsores, cambiatores itd. V poslovnem lokalu starih bankirjev je bil za lesene ograje pult, kakor je dandanašnji v menjalnicah. Svoje trgovine so imeli najprej na forumu, pozneje pa, ko so

IZ STARIH KOLEDARJEV.

Bavarski kralj Ludvik I. je vprašal nekega nekega skoro stoletnega kmeta, kako je živel in kako se živi, da je dosegel tako visoko starost. Kmet je odgovoril: "Vsak večer se pošteno napijem" in kralj se je obrnil presenečen od njega.

Pruski kralj Friderik III. je nekemu svojemu izbornemu generalu, ki je bil pa zelo zadovoljen, večkrat pomagal v zadregi. Nekeč mu je poslal večjo svoto bankovcev, lepo zvezanih kakor knjižica. Zahvale ni bilo nobene. Pri nekem obedu je vprašal kralj generala, ali mu je ugajalo delo, katero mu je pred kratkim poslal. General je odgovoril: Veličanstvo, to lepo delo je tako zanimivo, da sem zelo radoveden na nadaljevanje. Kralj mu je poslal na to enak zvezek, toda na naslovnem listu je bilo napisano: Phone: Roosevelt 8221.

Izgubila \$3.000

Chicago je jednostavno polna sleparjev in prognanih razpečevalcev neveljavnih vrednostnih papirjev. Njihove žrtve so navadno ljudje, ki vsakemu vrjamejo in si pustijo odvzeti svoje prihranke.

Ako poslušate s takimi ljudmi, ste gotovo na izgubi.

Neka vdova, katere je težko delala, da je prehranila svoje tri otroke, je poleg vsega še prihranila \$3000 za slučaj starosti. Neki brezvestni prodajalec jo je nagovoril, naj svoje prihranke vloži v investicijo, katero ji je napliskal kot zelo dobičkanosno. V resnici ni bilo ničesar vredno, tako je revica prišla ob vs denar.

To je tudi za Vas primer, da si ga zapomnite in daste prednost banki, katere že dolgo vrsto let pošteno in na temelju izkušnje posluje v vsestransko zadovoljnost.

Zapomnite si, da uslužbenici največje banke na zapadni strani mesta Chicago, katere je Kaspar American State Bank, št. 1900 Blue Island Avenue, Chicago, Ill., so vedno pripravljene Vam svetovati brezplačno glede zanesljivega vlaganja denarja, — 35letno solidno poslovanje je napravilo to banko sigurno za Vaše štedenje in investicijo.

ČUDOVITO ZNIŽANJE CEN!

Ne zamudite prilike.

Proti gotovemu plačilu ali na obroke.

NA OBROKE JE RAVNO ISTA CENA KAKOR PROTI GOTOVEMU PLAČILU.

Ne čakajte zadnjega dne — pridite takoj! Zbrano blago Vam shranihmo do praznikov, da le nekoliko takoj plačate.

Najcenejša voščila k božičnim praznikom in srečno Novo leto želi

Mr. S. D. TELSER, predsednik Hankan Jewelry Co.

Demantni prstan za ženske z modrim demantom, 18-karatni, belo zlato prej \$150.00

\$135.00

Tudi velika izbira demantnih in drugih prstanov od \$13.00 naprej.

Zenska zapestna ura 18-karatna, obrobljena s platinom, okrašena z demanti od

\$40.00 naprej

Druge ženske zapestne ure, 14 in 18 karatov, zlato s 17 dragulji, od \$20.00 do \$35.00.

Zanesljive trpežne ure za ženske po \$8.50, \$10.00, \$12.00.

POSEBNOST! 7 draguljev, belo pozlačene ure. Prej \$15.00

\$12.00

16 draguljev, belo pozlačene, posebno fine vrste, za katere jamčimo. Prej \$26.75

\$21.50

HANKAN JEWELRY CO., Inc.

Mr. S. D. TELSER, predsednik

2209 West 22nd Street Phone: Canal 5496 Chicago, Illinois

"Dvoje vrat zapadno od Metropolitan State Banke."

KRIŽEV POT

ROMAN ČEŠKEGA DUHOVNIKA.

PREVEDEL VOJTEH HYBASEK.

Čutil pa je ovenele, skorjave ustnice materine na svojih ustnih in na svojem čelu njene trde, razpokane prste, kako mu tresče se delajo majhen križec. Kakor kamen na sru mu je ležal proseči očetov glas: "Samo ne pozabi na nas, ko se ti bo dobro godilo!" O kako žalostno mu je bilo pri sru iz vsega tega. Saj se je peljal v boj z življenjem. Služit si kruha. Šel je, da vrne obresti, bogate obresti in kapital, ki so ga starši zanj žrtvovali. Bo li mogoče? — Kakšen bo ta kruh Grenak, lehak? In bo res od njega preostajal košček za starega očeta, osivelo mamico?

"Trnjane, eno minuto!" in ustavil se je vlak pred majhno hišico železniškega čuvaja. Presenečen se je Jurij hitro dvignil in skočil iz voza.

Vlak je odpihal. Z žalostnim pogledom ga je spremljal Jurij. Tesnoba mu je krčila srce. Stal je tu sam, popolnoma sam. Oziral se je naokrog, niti vasice ni videl nikjer. — Pred njim je bila pribita na lesenem drogu tablica: "Postajica Trnjane." Tuje, tuje, vse mu je tam bilo tuje. Neprestano se je oziral, če bo tu kdo, ki ga nagovori, pozdravi, ga spremi ali mu vsaj pokaže pot. Nihče. Nihče. Čuvaj mu je pokazal z roko smer, kje je takoj za tem klancem vas.

Počasi, težko, sam in sam je korakal Jurij po zvoženi cesti sredi med požetimi njivami in pokosenimi travniki k novi postaji življenja. Pomudi se na nji minuto večnosti: eno, dve leti? Kdaj in kje neki se bo pripeljal vlak, da ga odpelje na zadnjo postajo, kateri je ime — smrt? Naenkrat ga je nekaj zbadlo v oči. Na obzoru se je prikazala šilasta streha zvonika; z vsakim korakom je rastla in lezla bolj kvišku. Jurij je šel hitreje in hitreje, stegoval je vrat, stopal na prste in že je šel mimo prvih hišic.

Velika vas, na mirnem bregu razmetana, je ležala pred njim. Videl je cerkvico in k njej stisnjeno župnišče. Oboje revno, razpadajoče, tako da so kameni gledali kakor nogo telo skozi odkrušeni omet. V bližini je videl veliko poslopje, novo sezidano — zaradi svoje novosti in lepote v zoprnem nasprotju s siromašno okolico.

"Kaj je neki to?" Toda takoj si je odgovoril: "To bo gotovo šola!"

In ko mu je ušel pogled nekoliko niže, čez sive skalnate strste navzdol, je ugledal celo vrsto poslopij, tesno sklenjenih v velik četverkotnik, zidanih in pokritih z opeko. "Grafiška pristava," ga je spreletelo in že je stal na pragu enonadstropnega župnišča.

Srce mu je bilo ko zvon. Postavil je kovčeg na tla in prijel za kljuko. Bilo je zaprto. Pozvonil je.

Znotraj nekje so zalajali psi, njihovi jezni pozdravi so glasno udarjali k njemu na prag.

Precej časa je čakal, preden se je odprlo. Psi so prileteli k hišnim vratom, ki so se najprej prav malo, a takoj nato na stežaj odprla in psi so se vrgli na Jurija, da se jim je komaj ubranil z dežnikom. "Ne bojte se, ne bojte se! Saj vam ne bodo nič naredili. Boš tiho, Pazi, Flora! Takoj v kot!" jih je krotila služkinja. Dolgo ni bilo slišati v tem dirinaju niti besede. Jurij je apatično gledal lajajočo pasjo zalego — šele ko je bil koncert

končan, je vprašal, če je gospod župnik doma.

"Blagovolite iti naprej, najbrž da je gori." Zopet tako počasi, kakor bi imel svinec v nogah, je lezel Jurij po stopnicah — nekaterikrat se je spotaknil — in oči so se mu orosile.

Križ ga je začel težiti. . . A kmalu se je potolažil.

Gospod župnik ga je sprejel gori v svoji sobi prijazno in ljubeznivo. Njegov dobrodušen obraz se je smehljal Juriju in v očeh mu je igrala odkritosrčna radost.

"Skoraj me že vse zmaguje, ljubi sobrat; štiri tisoč duš in sam. Posebno te šole — te šole! Imamo v fari pet šol z dvanajstimi razredi! In ta pota do njih! No, saj bodele sami skusili. Zato sem prosil za pripravo. V paru se bolje vleče. . . In so mi poslali Vas. . . Samo če bodele zadovoljni, toda pojdite, pokažem vam kaplanijo — opravo imate že tam zloženo, včeraj so jo pripeljali naši konjiči s kolo dvora," je razlagal spotoma. "Veliko je nimate," je rekel, odpirajoč vrata.

Jurij je vstopil v majhno sobico z enim oknom. Takoj je željno pristopil k njemu in je pogledal ven. Zagledal je veliko gnojšče pred hlevi, na katerem je brskalo in kobacalo polno perutnine. . . Skrčilo se mu je srce. Niti vedel ni, kaj mu gospod župnik še pripoveduje — niti vedel ni, da je že sam. Sedel je na svoj dijaški kovčeg in gledal z žalostnimi očmi krog sebe.

Naenkrat je odločno vstal, stresel z glavo in slekel suknjo. Začel je urejevati opravo. Pogledal je pazljivo na vsak komad in žalostno je otipaval na njej odrgnjena in obtolčena mesta. Bilo mu je žal zanj. Tako težko so mu jo starši kupili in že je odrgnjena.

Ko je bil gotov, je segel po brevirju, pogledal je po sobi in križajoč se je glasno vzdihnil: "Deus in auditorium meum intende!" — bil je doma — na svojem — bil je kaplan in z veseljem se je lotil dela. . .

Kakor polž iz svoje hišice, je lezel polagoma tudi Jurij iz kaplanije. Seznanjal se je z otroki in njihovimi starši. Spoznal je kmalu vpete župljane, ki so prihajali k njemu vedno z lesketajočimi se očmi in s smehljanjem ljubezni na ustnicah. Toda srečaval je tudi take, ki so jim pogledi švigali kakor bliski in katerih temna čela so bila zgubana v jezne gube — in ti zadnji so ga najbolj vleki k sebi. Srečaval jih je zgodaj zjutraj, ko je hitel k podružnici, srečaval jih je opoldne, ko se je vračal utrujen iz šole domov.

Hodil so v graščino na delo. Sedaj v jeseni na peso in krompir — revni in raztrgani so bili, oblečeni v cape, umazani od zemlje. Niti hlapci, ki so vozili z vprego, niso bili lepši.

Beda, obupna beda je gledala iz vseh.

"Množica se mi smili" — je švignilo v duši mladega duhovnika — in oči so se mu zalile s solzami. Smilili so se mu ti ljudje, ki sodelali ob nedeljah in praznikih, vedno mračni, vedno kakor živali pripognjeni k tlom; niso imeli niti časa niti veselja, da bi se dvignili iz prahu in obrnili mračna čela k dobrotljivemu Bogu.

Oče hčeri: Tukaj je zopet ra-ževne dni? Čun iz trgovine; kaj res ne mi- Hči: Seveda oče, ta račun je sliš ničesar prihraniti za de-za dežni plašč in dežnik.

Telefon Canal 0537

MRS NICHOLAS GOETTERT

POGREBNI ZAVOD

Chapel 2046 W. 23rd Street

Chicago, Illinois

Se priporoča Slovincem v naklonjenost.

Slovenskemu občinstvu ob enem naznanjam, da nisem več v zvezi v mojem poklicu z MR. AND. GLAVACHEM. Kadarkoli rabite pogrebniška pokličite direktno mojo telefon številko ki je označena v tem oglasu.

Naznanilo

Slovincem in Hrvatom naznanjam, da sem kupil mesnico in grocerijo od znanega rojaka Mr. Tičarja, katerega trgovina je bila vedno na dobrem glasu. Tudi jaz se bom potrudil, da bom svojim odjemalcem postregel kar najboljše mogoče z vsakovrstnim okusnim blagom in vedno svežim mesom.

Rojaki prepričajte se — obiščite me.

Se toplo priporoča

GEORGE LISJAK, lastnik

110 — 57th STREET,

PITTSBURGH, PA.

Phone: ROOSEVELT 2586

SLOVENCII!

Kadar ste se namenili dati slikati. Bodisi o priliki ženitve, ali v kakem drugem slučaju, ne pozabite, da je v Chicagu slovenski fotografist, ki izdeluje prav tako fine slike, če še ne boljše, kakor kdo drugi. Ta fotografist je:

M. Arbanas

SLOVENSKE FOTOGRAFIST

1147 — W. 18th St., Cor. May St.

CHICAGO.

Clevelandčanje!

Ali veste kaj je Vaša dolžnost? — Well, Vaša dolžnost je ta, da naročite ali kupite vašo obleko, kakor tudi druge oblačilne potrebščine pri svojem rojaku:

Johnu Gornik

SLOVENSKA TRGOVINA Z OBLEKAMI IN KROJAČNICA.

217 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO.

SLOVENSKE GOSPODINJE

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše — MESO IN GROCERIJU — istotako vse vrste druge sveže in prekajeno meso, ter vse druge predmete, ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

JOHN N. PASDERTZ

Cor. Center and Hutchins Street,

JOLIET, ILL.

Chicago telefon 2917.

ROJAKI V SO. CHICAGO

ALI SE NE VESTE DA IMA

JOS. GORNIK

na

9476 — Ewing Avenue

v zalogi vedno najboljše grocerijsko blago, vsakovrstna meso, sveže in prekajeno. Parutnino in vse kar slovenska gospodinja potrebuje?

Vsem se priporoča v poset!

Zakaj trpite??

Chiropractic Adjustments Will Remove the Cause of DISEASE

Revmatizem, božjast, krof itd. zdravim uspešno.

Steve Vlasic

Govori slovensko. Phone: Roosevelt 8772.

Od 1.30 do 5 ure in od 6.30 do 8.30.

1829 Blue Island Ave., blizu 18. ceste, Chicago, Ill.

PISANO POLJE

J. M. Trunk.

Krampar govori o krampu, bedak pa o bedarijah.

Dokaz temu je besedičenje v Glasu Svobode o krščenih, pogubljenih, uspehu krščanstva i. t. d. Bedarija je, ako svobodomiselc pobira iz biblije, katero pa proglašava v isti sapi za humbug, in naj se še tako pridruži, da s tem hoče dokazati samo našo bedarijo in "nam" našo lastno zmazarijo drgne pod nos. "Mi imamo dokaze za našo vero v biblijo. Dokazite nam na znanstven način, da je naša vera samo humbug, potem imate šele pravico govoriti o zmazarijah, s samim besedičenjem in samimi "zmazarijami" pri nas nič ne opravite, ker to so za nas prazne svobodomiselne bedarije.

Bedarija je dalje, če se kdo sam sebe tolče po nosu. Svobodomiselci to dela. Trdi namreč, da "je bilo pred devetnajstimi stoletji natančno določeno, kdo pojde v nebesa, in kdo v pekel," namreč po njegovem, vsak, ki je krščen oziroma ni krščen. Stavim, da je tudi med slovenskimi svobodomiselci 99% krščenih, toraj bodo vsi ti morali v — nebesa! To bo hudo, ko se jih otepajo z vsemi štirimi, pa jim nič ne bo pomagalo, ker krščeni so, in v pekel pridejo samo nekrščeni. Mesto da stikajo svobodomiselci po raznih protiverskih spisih, ki so prave budalosti in izrodki zagriženih fantazov, naj bi malo pogledali, ako že morajo o veri in katoliški cerkvi govoriti in pisati, v kak katekizem, pa bi tam našli, kaj pomeni "edinozveličavna" cerkev, in bi se lahko izognili blamaži, da se sami sebe bijejo po nosu. Sicer pa svobodno njim, ako se že hočejo pred razsodnimi ljudmi — blamirati. Morda jih to pred nebesi končno varuje, dasi bi bilo to nasprotno njih lastni trditvi; ako jih bo pa varovalo tudi pred peklom, o tem je pa treba počakati, da dozorijo čas.

Bedarija je govoričenje o uspehu krščanstva. Očividno svobodomiselci nima pojma o človeški svobodi in prosti odločitvi. Krščanstvo vabi, a ne sili, in je narodom in posamezniku prosto dano, da se odloči. Ako bi veljalo po svobodomiselnem nauku, da je vse samo le humbugarija, bi bilo tudi 500 milijonov pravi čudeži. Koliko ste jih vi pridobili z vašo "resnico" v 24 letnem delu? Nekaj odpadkov in smeti! Na čas, kakor pravite, "da bo človeštvo enoglasno za pepel," in bo "večne" Trunkove cerkve konec, bote morali pa še dolgo, dolgo čakati, pa ga ne bote dočakali. Konec utegne priti neke druge. Pregovor: pravi "Kdor drugim jamo koplje, sam noter pade." Kakor laž, imajo tudi bedarije zelo kratke noge.

* * *

Ne bo še konca.

Kakor mačka ne more pustiti mišnja, tako tudi Mr. Joe Hočevyar ne rimske cerkve. Mora se ob njo obegniti. V št. 268 Svobode se povodom prekanja s komunisti izrazi: "Dopisniki D. S. so kakor rek rimske hijerarhije: Naprej je potrebna laž, da se ustvari teorija. . . Kje, Mr. Hočevyar, ste našli ta rek? Kje? V lastni glavi, nikjer drugje. Izmišljotina je. In če ste ga našli, ali ga morete tudi dokazati? Besede so pri nas v Leadvillu ceno, kakor kamenje na potu. Kdor nekaj trdi, mora to tudi dokazati. Malo spodaj sam govori o hinarcih, in o brekljivcih in se o njih pritožuje, seve ker baje obrekujejo njega. Ali ne obrekuje on tudi rimske hijerarhije brez tehtnega razloga? "Karoli nočete, da ljudje vam delajo, tudi vi jim ne storite."

* * *

Oj, te šmentane munije.

Glas Svobode št. 104 govori o — koncu "večne cerkve, ki baje ni več daleč, in pravo čudo bi bilo, ako bi g. Molek zaostal. V št. 268 Svobode pravi, ko je pri laseh privlekel prispodobno kralja Tutankamena: "Čez 3500 let (postal je toraj prerok, dasi se bo malokdo zanj zmenil, stavim) bo slone la ob steni v muzeju druga mumija, ki bo stara več ko par tisoč let. Na nji bo napis: "Krščanstvo."

Sveti Osiris ali Orisis! Krščanstvo je duševen pojma, da ne more postati mumija, toraj se o taki mumiji niti v prenešenem pomenu besede ne more govoriti. Pa bo moral g. Molek s svobodomiselci vred že še malo počakati, in utegne naleteti s svojimi prerokbami. Jaz vem, da bo prav gotovo.

A nekaj drugega se lahko pripeti. Ljudje lahko postanejo mumije, kakršna je Tutankamenova. Še več je duševnih mumij. Taka mumija postane lahko tudi g. Molek, ako ostane pri svoji žarkometariji. Če ga v tem slučaju zadene čast, da pride v kak muzej, ne vem. Ko sem se jaz v nekem muzeju prikratk približal neki mumiji, sem se moral prijeti za nos. Duševne mumije bodo razprostrale še huji — duh.

* * *

Še nekaj o — Židih.

Žarkometar se brani krivonosne ljubezni. Pravi, da ima raji židovskega poštenjaka, kakor kristjanskega lopova, in uprašuje, če tudi jaz ne sodim tako. Prav tako, g. Molek, se strinjam. Usojam si celo trditi, da poštene žide višje cenim in spoštujem, kakor on. Razlika med najno ljubeznijo je samo ta, da on ravno te poštene žide brca, jaz odklanjam samo čifusko bažo. Ravno te židovske pleve pa ima on za svoje ljubljence, ker mu dovajajo vodo na njegov mlin, a nasprotno pa mu je skoroda vsak kristjan — lopov. Kje je potem zmota?

Pravi dalje: Tretja zmota in laž. Kje sem jaz ruske boljše vike kot take odklonil, naj si bodo že te ali druge narodnosti? Kakor pri Židih, zavračam tudi pri njih ideje, ki jih spoznam za napačne, in meni ni noben dokaz, da bi bili boljše viki O. K., ako jih baje ruski delavec in kmet ljubita. Če kdo zastopa napačne ideje, ga jaz ne sovražim, a radi tega, da ga kdo drugi ljubi, se jaz njegovi ideji še dolgo ne uklonim. Lagal jaz nisem ne o Židih, niti o boljsevikih, in tudi zmota, mislim, bo neke druge. Z ideologijo žarkometarja še dolgo ne bo — finis.

* * *

Nekaj iz Kalifornije.

Mr. M. F. Rolih iz Pittsburga, Cali., se v dopisu obreguje ob Rev. Černeta, ker baje nekoga člana ni hotel pokopati, toraj se je vendar branil denarja. . . ? , potem spravlja na dan nekaj iz Jolieta o daru Rev. Plevniku in o prošnji nekoga siromaka, kar bo samo gola propaganda, potem hvall uradnike S. N. P. J. in jim priporoča poštenost, kar je v redu, trdi, da člani "njih" organizacij t. j. klerikalnih ne morejo reči tega o njih uradnikih, da so vsi pošteni, kar za lepo Kalifornijo in dopisnika ni lepo, in se končno zaleti v Amerikanskega Slovenca, ki se bo "samera sebe ugonobil," in bi si bil Kaliforničan zaletavanje lahko prihranil, če bi bil malo počakal, kakor bi si bil po njegovem tudi rajni Bryan skozi A. S. lahko rešil življenje. Drugače sije solnce v Kaliforniji po navadi, samo Mr. Rolihu bi bilo treba malo več svetlobe, kolikor se te sezone in tega dopisa tiče.

Katoliška

Tiskarna

SE PRIPOROČA V NAKLONJENOST

—vsem slovenskim društvom in organizacijam,
—vsem slovenskim trgovcem in obrtnikom,
—za vsakovrstna tiskarska naročila.

—Naročila izdelujemo lično, točno in hitro,
—naše cene so vedno med najnižjimi,
—poizkusite in prepričajte se.

—Naša specialiteta so zlasti društvena dela,
—društvena pravila, in vse druge tiskovine,
—izvršujemo prevale na angleško in obratno.

KADAR RABITE KAKIH TISKOVIN, PIŠITE VEDNO NAJPRVO NA SVOJO KATOLIŠKO TISKARNO:

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET,

CHICAGO, ILL.